

«سنت های دوازده گانه انجمن راه هوشیاری»

۱. منافع مشترک ما باید در رأس قرار گیرد، بهبودی فردی ما به وحدت انجمن راه هوشیاری بستگی دارد.
۲. در ارتباط با هدف گروه ما، تنها یک مرجع نهایی وجود دارد، خداوندی مهربان که خود را در وجدان گروه بیان می کند. رهبران ما تنها خدمتگزاران مورد اعتماد ما می باشند و بر ما حکومت نمی کنند.
۳. تنها شرط عضویت تمایل به رهایی از خشم و رنجش، ترس، طمع و غرور در فضای افکار، تصورات و احساسات و هوشیار زیستن است.
۴. هر گروه باید مستقل باشد مگر در مواردی که در دیگر گروه ها و یا کل انجمن راه هوشیاری تأثیر بگذارد.
۵. هر گروه تنها یک هدف اصلی دارد و آن رساندن پیام به شخصی است که هنوز از استفاده از چهار سم در عذاب است.
۶. هر گروه راه هوشیاری نباید هیچ مؤسسه یا سازمان خارجی مرتبط را تأیید کند یا در آنها سرمایه گذاری کند و اجازه

استفاده از نام راه هوشیاری را به آنها بدهد مبادا مسائل مالی، ملکی و شهرت ما را از هدف اصلی خود منحرف سازد. ۷. هر گروه راه هوشیاری باید کاملاً متکی به خود باشد و کمکی از خارج دریافت نکند.

۸. انجمن راه هوشیاری باید به صورت غیرحرفه‌ای باقی بماند. اما مراکز خدماتی ما می‌توانند کارمندان خاصی استخدام کنند.

۹. راه هوشیاری با این نام هرگز نباید سازمان‌دهی شود اما می‌توانیم هیئت‌های خدماتی یا کمیته‌هایی تشکیل دهیم که مستقیماً در برابر کسانی که به آنها خدمت می‌کنند مسئول باشند.

۱۰. انجمن راه هوشیاری هیچ عقیده‌ای در مورد مسائل خارجی ندارد و نام راه هوشیاری هرگز نباید به مسائل اجتماعی وارد شود.

۱۱. خط مشی روابط عمومی ما بنا بر جاذبه است نه تبلیغ. ما باید همیشه گمنامی خود را در سطح مطبوعات، رادیو، فیلمها و تلویزیون حفظ کنیم.

۱۲. گمنامی اساس روحانی تمام سنت‌های ماست و همواره یادآور این است که اصول را به شخصیت‌ها ترجیح دهیم.